

การพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้สื่อวิดีโอ
ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์
จังหวัดตรัง

The development of melody reading ability, the story of Inao, in the Battle
of Kamang Kuning using video teaching aids For Mathayomsuksa 4 students
of Yantakhaorattachanupathum School, Trang Province.

มัมมุนะห์ ทองเกื้อ^{1*}, ชญานัทธ์ เอี้ยวเรืองสุรติ² และปรีดา ช่วยเรือง³

Maimunah thongkur^{1*}, Chayathat Aiewruengsurat² and Preeda Chuayruang³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Undergraduate students, Department of Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts,
HatyaiUniversity.

² อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารธุรกิจ, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Lecturer Department of Thai for Business Communication, Faculty of Education and Liberal Arts,
Hatyai University.

³ ครูภาษาไทย โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง

³ Teacher Thai Language, Yantakhaorattachanupathum School, Yan Ta Khao District, Trang Province.

*Corresponding author, E-mail: maimunahhh.2541@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอน
ศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ตาม
เกณฑ์ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะ
หลังเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 81.28 และค่าคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่าน
ทำนองเสนาะหลังเรียนเท่ากับ 82.17 แสดงให้เห็นว่า สื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง อิเหนา
ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 81.28/82.17 สรุปได้ว่า สื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง
อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์
จังหวัดตรัง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง
การจัดการเรียนรู้พบว่า คะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 4/7 ก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.14 (\bar{X} = 9.43

S.D. =6.14) ส่วนคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.04 (\bar{X} =16.43 S.D. =3.04) เมื่อตรวจสอบพบว่า ทดสอบภาคปฏิบัติการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การอ่านทำนองเสนาะ, อาขยานบทหลัก, สื่อวิดีโอช่วยสอน

Abstract

The purpose of this research was to develop a video aid to help teach melodies reading on Inao during the Battle of Kamangkuning. for Mathayomsuksa 4 students at Yan Ta Khao Ratchanupatham school, Trang province according to the 80/80 criterion, and to compare the reading results of Mathayom Suksa 4 students at Yantakhaorattachanupatham school, Trang province before and after school. use video teaching aids.

The results showed that:

1. Result of score analysis during the study And the results of the practical tests for reading melodies after class showed that the average score during the study was 81.28 and the results of the practical tests for reading melodies melodies were 82.17, indicating that Video media to help learn to read melodies on Inao during the Battle of Kamangkuning For students of Mathayomsuksa 4, Yantakhaorattachanupatham School, Trang Province, established by the researcher, had an efficacy value of 81.28/82.17. In conclusion, it can be concluded that the video helps to learn to read melodies about Inao during the Battle of Kamangkuning. For the students of Mathayomsuksa 4, the school, Yantakhaorattachanupatham Trang province, established by the researcher, was effective according to the 80/80 criterion.

2. Comparative results of sample melody reading practice test before and after learning management revealed that Mathayomsuksa 4/7 students' melody reading practice test results before management learning had a mean of 9.43 and a standard deviation of 6.14 (\bar{X} =9.43 S.D. =6.14). For Mathayomsuksa 4/7 Melody Reading practice test results, students after learning management using video-assisted media had a mean of 16.43 and a standard deviation of 3.04 (\bar{X} =16.43 SD = 3.04). Students' melody reading practice test after learning management was statistically significant at the .01 level.

Keywords: Song recitation, lead vocals, video tutorials

บทนำ

การอ่านทำนองเสนาะเป็นรูปแบบการอ่านอย่างมีศิลปะอย่างหนึ่งของไทย ซึ่งพัฒนามาตั้งแต่ครั้งอดีตตั้งแต่ที่ นันทา ชุนภักดี (2557 : 62) ได้ศึกษาค้นคว้าเชิงประวัติ พบว่า การอ่านทำนองเสนาะน่าจะเริ่มมีขึ้นในสมัย กรุงศรีอยุธยาตอนต้น โดยอาจเรียกเป็นการอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านโองการ หรืออ่านกลอน

ส่วนคำว่าอ่านทำนองเสนาะน่าจะเริ่มใช้เมื่อการศึกษาของไทยเริ่มเข้าสู่ระบบโรงเรียนโดยมีชั่วโมงให้นักเรียนอ่านฟังเสียงและท่องบทอาขยานก่อน เลิกเรียนทุกวัน จนกระทั่งปัจจุบันสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ถือว่าการอ่านทำนองเสนาะเป็นกิจกรรมทาง ภาษาและวรรณศิลป์ที่มีคุณค่าเป็นอย่างมาก นับเป็นเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะของไทย สามารถนำไปใช้ ประกอบการเรียนการสอน เพื่อถ่ายทอดความคิดในบทวรรณคดีกวีนิพนธ์ให้ผู้เรียนรู้สึกซาบซึ้งในความ ไพเราะของบทประพันธ์ร้อยกรอง และเข้าถึงรสของวรรณคดีที่เรียนได้ อีกทั้งยังช่วยเปลี่ยนบรรยากาศใน ห้องเรียนให้รื่นรมย์ มีชีวิตชีวา น่าเรียนมากยิ่งขึ้น ประโยชน์ของการอ่านทำนองเสนาะที่มีต่อกระบวนการ เรียนการสอน ได้แก่ ทำให้นักเรียนเข้าใจและจำบทวรรณคดีกวีนิพนธ์ได้เร็วยิ่งขึ้น และชวนให้สนใจอยาก อ่านบทอื่น ๆ ต่อไป ช่วยในการศึกษาและถ่ายทอดวรรณคดี ช่วยเผยแพร่วรรณคดีให้กว้างขวางขึ้น ช่วย ได้รับความสนใจด้านการเรียนวรรณคดีให้มากขึ้นในทุกระดับการศึกษา ช่วยเสริมการแต่งคำประพันธ์ ร้อยกรองให้ไพเราะขึ้น สามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่งที่ถ่ายทอดผ่านถ้อยคำ รวมทั้งเข้าใจได้ ว่าบทประพันธ์ของไทยเป็นวัฒนธรรมทาง ภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านเสียงวรรณยุกต์ นอกจากนี้ นักเรียนย่อมจะพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วยการออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความกล้า แสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ศิลปะการอ่านทำนองเสนาะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่าน และความไพเราะของบทประพันธ์แต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านทำนองเสนาะจึงต้องศึกษาวิธีการอ่านให้ไพเราะและต้องหมั่นฝึกฝนการอ่านจนเกิดความชำนาญ ดังที่ นันทา ชุนภักดี (2559 : ออนไลน์) การอ่านทำนองเสนาะ หมายถึง อ่านออกเสียงคำประพันธ์ตามลีลา ของบทร้อยกรอง ทุกประเภททั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย ให้มีเสียงสูงต่ำ มีจังหวะสั้นยาว และมีความไพเราะ ฟังแปลกแตกต่างกับอ่านธรรมดา อันนับเป็นกิจกรรมทางภาษา และวรรณศิลป์ที่บรรพบุรุษไทยได้สร้างสรรค์สั่งสมไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้อนุรักษ์สืบไป เนื่องจากวรรณกรรมร้อยกรองไทยทั้งมุขปาฐะ และลายลักษณ์ บุรพกวีมีเจตจำนงรจนาขึ้นเพื่อรสและอรรถรส คือ สุนทรียภาพที่เป็นความรู้สึกถึงคุณค่าถึงความเป็นระเบียบของเสียง และถ้อยคำอันไพเราะ ดังนั้นการเข้าถึงสุนทรียรสของวรรณกรรมร้อยกรองแต่ละชนิด และเมื่อได้ลิ้มรสของบทร้อยกรองแล้ว ย่อมเข้าถึงอรรถ คือความหมายของเนื้อหาไปพร้อมกันโดยปริยาย ดังที่ ปิยะฤกษ์ บุญโกศล (2561 : ออนไลน์) ได้แสดงทัศนะว่าผู้ที่เคยท่อง บทอาขยานหวนรำลึกถึงบรรยากาศของการท่องอาขยานว่าเป็นช่วงเวลาที่น่าประทับใจ การจดจำบทอาขยาน ได้อย่างแม่นยำและสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้เกิดการสืบทอดทางวัฒนธรรมและเป็นการปลูกสำนึกให้เยาวชน รู้สึกซาบซึ้งในบทประพันธ์แต่เยาว์วัย การท่องบทอาขยานจึงไม่ใช่การท่องแบบนกแก้วนกขุนทอง แต่เป็นการ ท่องเพื่อให้เกิดการจำและรับรู้เกิดทักษะทาง ภาษา เกิดความซาบซึ้ง เห็นคุณค่าในความงามของภาษา และได้ ข้อคิดนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิต

การอ่านทำนองเสนาะจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อนักเรียน ก็คือ เมื่อนักเรียนได้อ่านทำนองเสนาะด้วยตนเอง นักเรียนจะเห็นความงดงามของคำประพันธ์ สามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้แต่งที่ถ่ายทอดผ่านถ้อยคำ รวมทั้งเข้าใจได้ว่าบทประพันธ์ของไทยเป็นวัฒนธรรมทางภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านเสียงวรรณยุกต์ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้นักเรียน รัก ชื่นชม สนใจวรรณคดีและบทประพันธ์ต่างๆ จนบางคนอาจจะสนใจแต่งร้อยกรองด้วยตนเองก็ได้ นอกจากนี้ นักเรียน ย่อมจะพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองด้วยการออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน มีความกล้าแสดงออกในสิ่งที่ดีงาม มี ความเชื่อมั่นในตนเอง ดังที่ ขจรศรี ชาติกานนท์ (2560 : ออนไลน์) กล่าวว่า ครูผู้สอนจะจัดลำดับการเรียนรู้อตามชนิดของร้อยกรอง โดยยึดตามตำราที่ใช้เรียนใช้สอนในโรงเรียนมัธยม ทั่วไป ซึ่งมีเพียง 5 ชนิด คือ โคลง ร่าย ฉันท์ กาพย์

และกลอนเท่านั้น การกำหนดชนิดคำประพันธ์ที่จะ เรียนก่อนหลัง มักนิยมจากคำประพันธ์ที่ง่ายไปหายาก เป็นลำดับไป ในด้านเนื้อหาจะกำหนดส่วนที่เป็น พื้นฐานเพื่อการเรียนรู้เบื้องต้น และขยายเนื้อหาออกไป มากน้อยตามศักยภาพผู้เรียน และเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่านักเรียนมีปัญหาในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะยังไม่เป็นทำนอง การขึ้นเสียงสูงเสียงต่ำ อ่าน ตะกุกตะกัก ขาดความไพเราะ และนักเรียนยังขาดความมั่นใจในการอ่าน เนื่องจากนักเรียนยังอ่านหนังสือ ไม่คล่อง และไม่มีการรักการอ่าน รวมทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสนใจเป็นพิเศษ สาเหตุ ดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้วิดีโอช่วยสอน ด้วยกระบวนการจัดทำวิดีโอสอนการอ่าน เพื่อ พัฒนาการอ่านทำนองเสนาะให้นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน ถูกทำนองไพเราะ มีประสิทธิภาพใน การอ่านมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้ สื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ตาม เกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้ สื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียน ซึ่งการอ่านทำนอง เสนาะอยู่ในสาระที่ 5 ม.4-ม.6/6.ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง การอ่านทำนองเสนาะจึงจัดอยู่ในโครงสร้างของโรงเรียนย่านตา ขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง การอ่านทำนองเสนาะเป็นสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของไทย โดยเฉพาะหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ได้กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่าน ทำนองเสนาะ ในสาระที่สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

2. การอ่านทำนองเสนาะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 528) การอ่านทำนองเสนาะ หมายถึง วิธีการอ่านออกเสียงอย่างไพเราะตามลีลาของบทร้อยกรองแต่ละประเภท หรือหมายถึงการอ่านตามทำนอง (ทำนอง = ระบบเสียงสูงต่ำ ซึ่งมีจังหวะสั้นยาว) เพื่อให้เกิดความเสนาะ (เสนาะ, น่าฟัง, เพราะ, ว่างแวใจ)

มนตรี ตราโมท (2557 : 50) ศิลปะการอ่านทำนองเสนาะอยู่ที่ตัวผู้อ่านต้องรู้จักวิธีการอ่านทอดเสียง โดยผ่อนจังหวะให้ช้าลง การเอื้อนเสียงโดยการลากเสียงช้า ๆ เพื่อให้เข้ากับจังหวะและให้ทางเสียงไพเราะ

ปราโมช ญ อยุธยา (2558 : 47) ที่มาหรือต้นเค้าของการอ่านทำนองเสนาะสันนิษฐานได้ว่า เกิดจากการดำเนินชีวิตของคนไทยในสมัยก่อน ที่มีความคิดเกี่ยวกับการร้องเพลงทำนองต่าง ๆ ตลอดมา ทั้งนี้จากเหตุผลที่ว่า คนไทยมีนิสัยชอบพูดคำคล้องจองให้มีจังหวะด้วยลักษณะสัมผัสกัน จึงทำให้คำมีระดับเสียงสูงต่ำเหมือนดนตรี เมื่อประดิษฐ์ทำนองง่าย ๆ ใส่เข้าไปก็ทำให้สามารถสร้างบทเพลงร้องขึ้นมาได้แล้ว และศิลปะการอ่านทำนองเสนาะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่าน และความไพเราะของบทประพันธ์แต่ละประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่านทำนองเสนาะจึงต้องศึกษาวิธีการอ่านให้ไพเราะ และต้องหมั่นฝึกฝนการอ่านจนเกิดความชำนาญ

นันทา ขุนภักดี (2559 : 15) อ่านทำนองเสนาะ หมายถึง อ่านออกเสียงคำ ประพันธ์ตามลีลาของบทร้อยกรอง ทุกประเภททั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย ให้มีเสียงสูงต่ำ มีจังหวะสั้นยาว และมีความไพเราะ ฟังแปลกแตกต่างกับอ่านธรรมดา อันนับเป็นกิจกรรมทางภาษาและวรรณศิลป์ที่บรรพบุรุษไทยได้สร้างสรรค์สั่งสมไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้อนุรักษ์สืบไป เนื่องจากวรรณกรรม ร้อยกรองไทยทั้งมุขปาฐะและลายลักษณ์ บุรพกรวิมีเจตจำ นงรจนาขึ้นเพื่อรสและอรรถ รส คือสุนทรียภาพที่เป็นความรื่นรมย์ถึงคุณค่าของความเป็นระเบียบของเสียงและถ้อยคำอัน ไพเราะ ดังนั้น การเข้าถึงสุนทรียรสของวรรณกรรมร้อยกรองจึงจำ เป็นต้องเปล่งเสียงให้ถูก ทำ นองและลีลาของร้อยกรองแต่ละชนิด และเมื่อได้ลิ้มรสของบทร้อยกรองแล้ว ย่อมเข้าถึง อรรถคือความหมายของเนื้อหาไปพร้อมกันโดยปริยาย

สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ คือ เป็นการออกเสียงที่มีความไพเราะ จะมีการเอื้อนเสียง เน้นสัมผัสคำคล้องจอง ออกเสียงตามจังหวะ ลีลา และท่วงทำนองของบทร้อยกรองแต่ละประเภท เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน โดยผู้อ่านต้องเปล่งเสียงให้มีความสูง-ต่ำ ไม่ดั่งจนเกินไปและไม่เบาจนเกินไป มีจังหวะสั้นยาว ตามลีลาท่วงทำนองของบทร้อยกรองแต่ละประเภท เพื่อให้เกิดความไพเราะ น่าฟัง และซาบซึ้งในรสของเรื่องที่อ่าน

1.2 สื่อวิดีโอ

มนัส สายแก้ว (2562 :1) สื่อวิดีโอ หมายถึง มัลติมีเดียที่สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยายได้ การนำเสนอวิดีโอมีหลายรูปแบบ เช่น วิดีโอเพื่อการศึกษา วิดีโอเพื่อความบันเทิง ประโยชน์ของวิดีโอมี มากมาย นอกจากให้ความรู้ ให้ความบันเทิง ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ใช้งาน เช่น วิดีโอ นำเสนอ สินค้า ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น

ประทีน คล้ายนาค (2545) ให้ความหมายของวิดีโอในทางเทคนิคว่า เป็นการใช้กล้องอิเล็กทรอนิกส์ถ่ายภาพเคลื่อนไหว พร้อมกบเสียงแล้วส่งเป็นสัญญาณไฟฟ้าไปออกที่จอโทรทัศน์

อดิศักดิ์ โคตรชุม (2562 : 69) วิดีโอ หมายถึง สิ่งที่สามารถบันทึกได้ทั้งภาพและเสียง หลังจากบันทึกสัญญาณภาพและเสียงแล้วสามารถนำไปใช้งานได้ทันทีที่สามารถใช้ทบทวนเนื้อหาได้หลาย ๆ ครั้ง

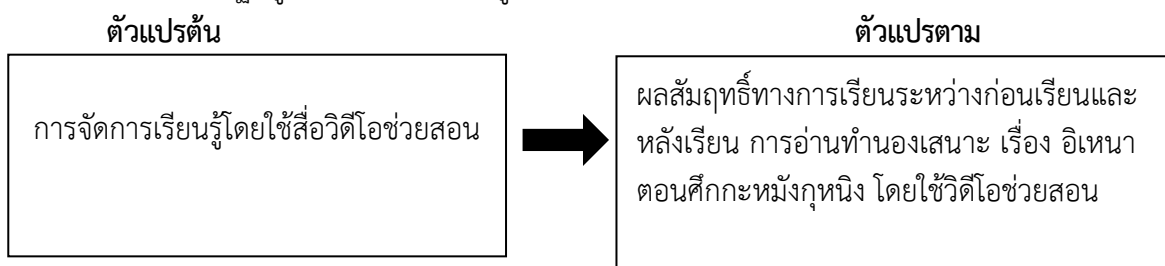
เพื่อศึกษาบทเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อที่ถ่ายทอดเรื่องราวไปยังผู้ชมจำนวนมากในเวลาเดียวกันได้เป็นอย่างดีผู้ชมสามารถรับรู้สถานการณ์ต่างๆ ได้โดยการรับสัมผัสทางตาและหู

สรุปได้ว่า สื่อวิดีโอ เป็นสื่อที่มีภาพเคลื่อนไหว พร้อมกับมีเสียงประกอบการบรรยายที่ชัดเจนสามารถดูเนื้อหา และทบทวนเนื้อหาในหลาย ๆ ครั้งได้

ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้วิดีโอช่วยสอน ด้วยกระบวนการจัดทำวิดีโอสอนการอ่านเพื่อพัฒนาการอ่านทำนองเสนาะให้นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน ถูกทำนองไพเราะ มีประสิทธิภาพในการอ่านมากขึ้น

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการเรียนการสอนเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง จำนวน 9 ห้อง จำนวน 351 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง 1 ห้อง จำนวน 39 คน เนื่องจากผลการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะจากภาคเรียนก่อนต่ำกว่าเกณฑ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ สื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 แผน ใช้เวลา 6 ชั่วโมง ได้แก่

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ การเว้นจังหวะในแต่ละวรรค เวลา 2 ชั่วโมง

2.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านตามรูปแบบฉันทลักษณ์ เวลา 2 ชั่วโมง

2.1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านทำนองเสนาะ

เวลา

2 ชั่วโมง

2.2 แบบบันทึกการอ่านทำนองเสนาะ

2.2.1 บทอาขยานบทหลัก เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง

2.2.2 แบบบันทึกการฝึกอ่านบทอาขยานบทหลัก เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยฝึกอ่านจากสื่อวิดีโอช่วยสอน เป็นการฝึกทักษะ การอ่านทำนองเสนาะระหว่างเรียน ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 แบบทดสอบภาคปฏิบัติการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง มีลักษณะ เป็นมาตรฐานระดับจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ 1.) ออกเสียงเป็นทำนองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ 2.) การแบ่งวรรคตอน 3.) การออกเสียงชัดเจน และออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี 4.) การใช้ น้ำเสียง 5.) ความดังของเสียงและอารมณ์

2.4 สื่อวิดีโอช่วยสอน

2.4.1 จัดทำวิดีโอการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ “สื่อวิดีโอช่วยสอน” สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านทำนองเสนาะในวรรณคดี

3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน รวมทั้งหมด 6 ชั่วโมง (ไม่รวม ประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 1 ชั่วโมง) โดยมีรายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด 2.สาระสำคัญ 3.จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. ชิ้นงาน/ภาระงาน 5. กิจกรรมการเรียนรู้ 6. สื่อ / แหล่งเรียนรู้ 7. การวัดและประเมินผล และ8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

3.1.4 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา

3.2 แบบทดสอบการอ่านทำนองเสนาะภาคปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ในการอ่านทำนองเสนาะ โดยการอ่าน บทอาขยานหลัก เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยานตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง มีลักษณะ เป็นมาตรฐานระดับจำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ 1.) ออกเสียงเป็นทำนองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ 2.) การแบ่งวรรคตอน 3.) การออกเสียงชัดเจน และออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี 4.) การใช้ น้ำเสียง 5.) ความดังของเสียงและอารมณ์

3.2.1 สร้างเกณฑ์ทดสอบการอ่านทำนองเสนาะภาคปฏิบัติ ของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้ในการอ่านทำนองเสนาะโดยอ่านบทอาขยานบทหลัก เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติด้านการอ่านทำนองเสนาะ

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน			
	(4)ดีมาก	(3)ดี	(2)พอใช้	(1)ปรับปรุง
1. ออกเสียงเป็น ทำนองถูกต้อง ตามลักษณะคำ ประพันธ์	อ่านออกเสียง เป็นทำนองได้ ถูกต้อง เคร่งครัด และ เหมาะสมตาม รูปแบบของ คำประพันธ์	อ่านออกเสียงสูง ต่ำได้ถูกต้องตาม รูปแบบของคำ ประพันธ์ แต่อ่าน ผิด1-3 ครั้ง	อ่านออกเสียงเป็น ทำนองแต่ขึ้นเสียงลง เสียงไม่ถูกจังหวะและ ถูกตามรูปแบบของคำ ประพันธ์แต่อ่านผิด 4-5 ครั้ง	อ่านออกเสียง เหมือนการท่องจำ และถูกต้องตาม รูปแบบของคำ ประพันธ์ แต่อ่านผิด 6 ครั้งขึ้นไป
2. การแบ่ง วรรคตอน	แบ่งวรรคตอน ในการอ่าน ถูกต้องทุก แห่ง	แบ่งวรรคตอนใน การอ่านผิด1-3 ครั้ง	แบ่งวรรคตอนในการ อ่านผิด4-5 ครั้ง	แบ่งวรรคตอนใน การอ่านผิด 6 ครั้ง ขึ้นไป
3. การออกเสียง ชัดเจน และ ออกเสียง ถูกต้องตาม อักขรวิธี	ออกเสียง ร ล และคำควบ กล้ำ คำศัพท์ ถูกต้องตาม อักขรวิธีทุกคำ	ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ คำศัพท์ ถูกต้อง ตามอักขรวิธีแต่ อ่านผิด 1-3 ครั้ง	ออกเสียง ร ล และคำ ควบกล้ำ คำศัพท์ ถูกต้องตามอักขรวิธี แต่อ่านผิด 4-5 ครั้ง	ออกเสียง ร ล และ คำควบกล้ำ คำศัพท์ ถูกต้องตามอักขรวิธี แต่อ่านผิด 6 ครั้งขึ้นไป
4. การใช้ น้ำเสียง	น้ำเสียงมี ความ สอดคล้องและ เหมาะสมกับ เนื้อหาที่อ่าน	น้ำเสียงมีความ สอดคล้อง และเหมาะสมกับ เนื้อหาที่อ่านเป็น ส่วนใหญ่	น้ำเสียงมีความ สอดคล้องและ เหมาะสมกับเนื้อหาที่ อ่านเป็นบางส่วน	น้ำเสียงมีความ สอดคล้องและ เหมาะสมกับเนื้อหา ที่อ่านเป็นส่วนน้อย
5. ความดังของ เสียงและ อารมณ์	มีเสียงคำที่ฟัง ชัดเจนและ อ่านใสอารมณ์ ได้ถูกต้องและ เหมาะสมตาม เนื้อหาที่อ่าน	มีเสียงคำที่ฟัง ชัดเจนและอ่านใส อารมณ์ได้ถูกต้อง และเหมาะสมตาม เนื้อหาที่อ่านเป็น ส่วนใหญ่	มีเสียงคำที่ฟังชัดเจน และอ่านใสอารมณ์ได้ ถูกต้องและเหมาะสม ตามเนื้อหาที่อ่านเป็น บางส่วน	มีเสียงคำที่ฟังไม่ ชัดเจนและอ่านไม่ใส อารมณ์หรือใส อารมณ์ไม่ถูกต้อง ตามเนื้อหาที่อ่าน

เกณฑ์การประเมิน.

17-20 คะแนน ระดับคะแนน	4	= ดีมาก
13-16 คะแนน ระดับคะแนน	3	= ดี
9-12 คะแนน ระดับคะแนน	2	= พอใช้
5-8 คะแนน ระดับคะแนน	1	= ปรับปรุง

3.2.2 เสนอแบบทดสอบการอ่านการอ่านทำนองเสนาะภาคปฏิบัติ ของนักเรียน ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และประเมินคุณภาพของแบบ ประเมินการอ่าน จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินการอ่านตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดย กำหนดเกณฑ์ดังนี้

- +1 = ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการประเมินที่แน่ใจว่าวัดตรงจุดประสงค์
- 0 = ถ้าไม่แน่ใจว่า ประเด็นการประเมินที่ไม่แน่ใจว่าวัดตรงจุดประสงค์
- 1 = ถ้าแน่ใจว่า ประเด็นการประเมินที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

3.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

3.3 สื่อวีดิโอช่วยสอน

3.3.1 จัดทำวีดิโอการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเตรียมความพร้อม ดังนี้

4.1.1 สร้างข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1.2 ทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ

4.1.3 สร้างแบบทดสอบการอ่านทำนองเสนาะภาคปฏิบัติ ของนักเรียนมีต่อ

การจัดการเรียนรู้ในการอ่านทำนองเสนาะโดยอ่านบทอาขยานบทหลัก เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง

4.2 ขั้นตอนเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ดังนี้

4.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนในชั้นเรียนเพื่อจัดการเรียนการสอน สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ใช้เวลา 6 ชั่วโมง

4.2.2 ทดสอบการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มอย่าง โดยใช้ แบบทดสอบการอ่านทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทอาขยานหลัก เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง มีลักษณะ เป็นมาตรฐานระดับ จำนวน 5 ประเด็น ได้แก่ 1.) ออกเสียงเป็นทำนองถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ 2.) การแบ่งวรรคตอน 3.) การออกเสียงชัดเจน และออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี 4.) การใช้น้ำเสียง 5.) ความดังของเสียงและ อารมณ์ เป็นแบบทดสอบการอ่านทำนองเสนาะภาคปฏิบัติเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean) ใช้สูตรต่อไปนี้ (รุจิราพรรณ คงช่วย, 2561)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรต่อไปนี้ (รุจิราพรรณ คงช่วย, 2561 :9)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนสอบ
	f	แทน	ความถี่
	$\sum fx^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนสอบ
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความแตกต่างของคะแนน ค่าที (t-test) (เนตรยา ศิลวิศาล, 2556)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนวัดความรู้หลังเรียนและก่อนเรียน
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนวัดความรู้หลังเรียนและก่อนเรียนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
	n - 1	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

2.2 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (อนิวัช แก้วจำนง, 2564 : ออนไลน์, อ้างถึงใน นิรัช สุตสังข์, 2559)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินแต่ละข้อกับ
-------	-----	-----	--

จุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง อิเหนา ก่อนและหลังทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยกับวิดีโอช่วยสอน โดยใช้สถิติทดสอบสมมติฐานก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบหาค่าความแตกต่างของคะแนน (ค่าที) (t-test แบบ Dependent Sample) ใช้สูตรของคูตริ วังค์รัตน์ (2553) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและนำเสนอตามตารางดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ตามเกณฑ์ 80/80 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยนำสื่อวิดีโอช่วยสอนพัฒนาขึ้นมาใหม่กระบวนการพัฒนาคือผู้วิจัยได้มีการสร้างสื่อวิดีโอขึ้นมาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน จากนั้นวิเคราะห์ หาค่าของสื่อวิดีโอช่วยสอน โดยหาค่าร้อยละของคะแนนจากการประเมินการอ่านทำนองเสนาะท้ายแผนการสอน ผลการวิเคราะห์ แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียน

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม	\bar{X}	ประสิทธิภาพ
คะแนนระหว่างเรียน	39	634	16.26	81.28
คะแนนหลังเรียน	39	641	16.43	82.17

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะหลังเรียน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 81.28 และค่าคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติในการอ่านทำนองเสนาะเท่ากับ 82.17 แสดงให้เห็นว่า สื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ 81.28/82.17 สรุปได้ว่า สื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน

ผู้วิจัยได้ประเมินการอ่านทำนองเสนาะ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยสื่อวิดีโอช่วยสอน ก่อนเรียน (pretest) และหลังเรียน(posttest) แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติ ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน	จำนวนนักเรียน	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนการจัดการเรียนรู้	39	9.43	6.14	-28.40	.000
หลังการจัดการเรียนรู้	39	16.43	3.04		

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนทดสอบการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 ก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.14 ($\bar{X}=9.43$ S.D.=6.14) ส่วนคะแนนทดสอบการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.04 ($\bar{X}=16.43$ S.D.=3.04) เมื่อตรวจสอบพบว่า ทดสอบการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ $E_1/E_2=80/80$ ผลปรากฏว่า สื่อวิดีโอช่วยสอน มีประสิทธิภาพ 81.28/82.17 การวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ หมายความว่า สื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะ เรื่อง อิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.28 และคะแนนจากการประเมินวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.17 คือ ได้มีการศึกษา มีการวิเคราะห์เนื้อหาของบทเรียน ผ่านการประเมินคุณภาพ จากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งด้านเนื้อหา และด้านสื่อ ผู้วิจัยจึงปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนให้สูงขึ้นจึงทำให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสมชาย แก้วเจริญ (2555) ได้ศึกษาการใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อประสมสำหรับพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 80.90/81.30 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์

2. ผลการเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านทำนองเสนาะเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนย่านตาขาวรัฐชนูปถัมภ์ จังหวัดตรัง ก่อนและหลังเรียน โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน พบว่า หลังจากนักเรียนเรียนรู้ด้วยการอ่านทำนองเสนาะเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง

มังกุหนิง ด้วยสื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอ่านทำนองเสนาะเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การเรียนรู้โดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน การนำเสนอเนื้อหาในสื่อวิดีโอช่วยสอนการอ่านทำนองเสนาะเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ด้วยสื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยมีการนำเสนอด้วยหลากหลายรูปแบบ เช่น ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบการบรรยาย เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่กระตุ้นทำให้สื่อวิดีโอช่วยสอน การอ่านทำนองเสนาะเรื่องอิเหนา ตอนศึกกะหมังกุหนิง ด้วยสื่อวิดีโอช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียน สอดคล้องกับ สุภาภรณ์ จำจิตต์ (2562:1) การพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ โดยใช้บทอาขยานบทหลัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงแก้ไขการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะได้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ การแบ่งวรรคตอน การเอื้อนเสียง และความไพเราะ จากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การสังเกต และการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะจากนักเรียน มีการฝึกฝนการอ่านทำนองเสนาะ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ใฝ่เรียนและเห็นคุณค่าความสำคัญของภาษาไทย การวิเคราะห์หาข้อมูลผู้วิจัยใช้คำร้อยละ ผลการวิจัยพบว่าจากข้อมูลจากการสังเกต และการทดสอบการอ่านทำนองเสนาะ ในการทำวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี มีการพัฒนาขึ้น หลังจาก เรียนรู้ฝึกฝนฝึกทักษะการอ่านทำนองเสนาะ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหาจะได้รับคำอธิบายเพิ่มเติมทันที ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างเข้าใจ โดยดูจาก การสังเกต การอ่านทำนองเสนาะ ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านทำนองเสนาะ เพิ่มขึ้นร้อยละ 82 ทั้งนี้พบว่าสอดคล้อง ฤดีรัตน์ ลอองแก้ว , ศิริภา จันทรเกียรติ , วิมล งามยิ่งยวด และจิตรพงษ์ เจริญจิตร (2565) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่ สุภาพผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียน ในการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการอ่านบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคม ออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 17.02 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.03 (\bar{X} = 17.02, S.D. = 3.03) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 21.71 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. เท่ากับ 3.87 (\bar{X} = 21.71, S.D. = 3.87) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถพื้นฐานในการอ่านทำนองเสนาะอย่างถ่องแท้ จะได้ปรับแก้และแนะนำผู้เรียนให้ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

1.2 การอ่านทำนองเสนาะเป็นความสามารถพิเศษ นักเรียนทั่วไปอาจไม่สามารถอ่านให้ฟังเสนาะได้ทุกคนเนื่องจากพื้นฐานเสียงที่แตกต่างกัน แต่ควรให้อ่านให้ถูกต้องตามหลักการอ่านทำนองเสนาะด้วยการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอนงานวิจัยเล่มนี้ เพราะสื่อวิดีโอช่วยสอนสามารถช่วยพัฒนาการอ่านได้

1.3 การเรียนด้วยสื่อวิดีโอช่วยสอน ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองแต่ครูไม่ควรละเลยที่จะดูแลเพราะนักเรียนบางคนไม่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ได้เกิดจากปัญหาของสื่อแต่เกิดจากตัวของนักเรียนว่าให้ความสนใจมากน้อยแค่ไหน

1.4 สนับสนุนให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก โดยที่ครูผู้สอนให้การชมเชย ยอมรับ นักเรียนที่มีความตั้งใจ และความพยายามที่จะเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอช่วยสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบทร้อยกรองประเภทอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น บทร้อยกรองประเภท โคลง ฉันท์ ร่าย เป็นต้น

2.2 ควรมีการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอช่วยสอนกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และในช่วงชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.3 ควรให้ระยะเวลาที่เหมาะสมในฝึกทักษะ เพื่อให้ได้ผลและประสิทธิภาพที่ดี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์.

ขจรศรี ชาติกานนท์. (2560). การพัฒนาความสามารถในการอ่านบทร้อยกรองแบบทำนองเสนาะจากนิทานส่งเสริมคุณธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและวิธีสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). วิธีดำเนินการวิจัย. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2565 จาก file:///C:/Users/USER/Downloads/Fulltext%235_307303.pdf

นันทา ขุนภักดี. (2557). “การอ่านทำนองเสนาะ” ใน คีตวรรณกรรม ใน เอกสารการประชุมเชิงปฏิบัติการเสริมทักษะการสอนภาษาไทยแนวคีตวรรณกรรม. นครปฐม : ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นันทา ขุนภักดี. (2559). การอ่านทำนองร้อยกรองไทย. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565 จาก file:///C:/Users/USER/Downloads/TLTCKU.

ประทีน คล้ายนาค. (2545). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวิดิทัศน์. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2565 จาก <https://krupiyadanai.wordpress.com>

- ปิยะฤกษ์ บุญโกศล. (2561). บทอาขยานภาษาไทย. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก <https://krupiyarerkerk.wordpress.com>
- เนตรยา ศิลวิศาล. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการระบบเครือข่ายเบื้องต้น เรื่อง เครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/2. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก http://rms.technicrang.ac.th/files/84393_17081922224013.pdf
- นิรัช สุดสังข์. 2559. ระเบียบวิธีวิจัยทางการออกแบบ. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=b2116699>.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. (2546). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2561). การวิเคราะห์ข้อมูล. สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2565, จาก <http://www.phichsinee.cmru.ac.th/>
- ฤดีรัตน์ ลอองแก้ว, ศิริภา จันทร์เกื้อ, วิมล งามยิ่งยวด และจิตรพงษ์ เจริญจิตร. (2564). การพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงทำนองเสนาะ โดยการทำบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพผ่านสื่อสังคม ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพะตงวิทยามูลนิธิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2565 จาก <https://www.hu.ac.th/Conference/conference2022/proceedings/doc>.
- มนัส สายแก้ว. (2562). รู้จักสื่อวีดิทัศน์เบื้องต้น. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2565, จาก <http://kruthinkandan.net/>.
- สมชาย แก้วเจริญ. (2555). การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- อดิศักดิ์ โคตรชุม. (2562). การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ เพื่อประกอบการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดและตกแต่งสวน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2565, จาก <file:///C:/Users/USER/Downloads>